

Muut osapuolet: Kendrion NV, Euroopan komissio

Vaatimukset

- valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman 1 kohta on kumottava
- Kendrionin ensimmäisessä oikeusasteessa esittämä vaatimus aiheutuneeksi väitetyn aineellisen vahingon korvaamisesta on hylättävä tai toissijaisesti tämän vahingonkorvauksen määrä on alennettava 175 709,87 euroksi
- Kendrion on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi kolmeen valitusperusteeseen.

Ensimmäinen valitusperuste perustuu oikeudelliseen virheeseen syy-yhteyden käsitteen tulkinnassa, koska unionin yleinen tuomioistuin on katsonut, että asian ratkaisemista kohtuullisessa ajassa koskevan vaatimuksen noudattamatta jättäminen on ollut pankkitakauksen kulujen maksamisena ilmenneen väitetyn aineellisen vahingon ratkaiseva syy, vaikka vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on niin, että tällaisten kulujen maksamisen ratkaiseva syy on yrityksen oma valinta olla maksamatta sakkoa asian ollessa vielä käsiteltävänä unionin tuomioistuimissa.

Toinen valitusperuste perustuu oikeudelliseen virheeseen vahingon käsitteen tulkinnassa, koska unionin yleinen tuomioistuin on kieltäytynyt soveltamasta pankkitakauksen kulujen maksamiseen liittyvään väitettyyn aineelliseen vahinkoon samaa edellytystä, jonka se oli konstruoinut sakon määrälle suoritettavien korkojen maksamiseen liittyvän väitetyn aineellisen vahingon yhteydessä ja jonka mukaan kantajien oli ensimmäisessä oikeusasteessa osoitettava, että tähän maksuun liittyvä taloudellinen rasitus on suurempi kuin kantajien saama etu sakon maksamatta jättämisestä.

Kolmas valitusperuste perustuu oikeudelliseen virheeseen sen ajanjakson määrittämisessä, jonka aikana väitetty aineellinen vahinko on tapahtunut, sekä perustelujen puutteellisuuteen, koska unionin yleinen tuomioistuin on ratkaisunsa perusteita selittämättä katsonut, että ajanjakso, jonka aikana pankkitakauksen kulujen maksamiseen liittyvä väitetty aineellinen vahinko on aiheutunut, on voinut olla muu kuin se ajanjakso, johon tämän väitetyn vahingon syynä oleva lainvastainen menettely sen mielestä ajoittui.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 24.3.2017 – The Queen, Swedish Match AB:n hakemuksesta v. Secretary of State for Health

(Asia C-151/17)

(2017/C 161/19)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: The Queen, Swedish Match AB:n hakemuksesta

Vastaaja: Secretary of State for Health

Muu osapuoli: New Nicotine Alliance

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko direktiivin 2014/40/EU (¹) 1 artiklan c alakohta ja 17 artikla pätemättömiä seuraavista syistä:

I unionin yleisen syrjintäkiellon periaatteen loukkaaminen

II unionin yleisen suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen

III SEU 5 artiklan 3 kohdan rikkomisen ja unionin toissijaisuusperiaatteen loukkaaminen

IV Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 296 artiklan 2 kohdan rikkominen

V SEUT 34 ja SEUT 35 artiklan rikkominen

VI unionin perusoikeuskirjan 1, 7 ja 35 artiklan rikkominen?

⁽¹⁾ Tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden valmistamista, esittämistapaa ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä sekä direktiivin 2001/37/EY kumoamisesta 3.4.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/40/EU (EUVL 2014, L 127, s. 1).

Kanne 4.4.2017 – Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta

(Asia C-170/17)

(2017/C 161/20)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: N. Yerrell ja P. Costa de Oliveira)

Vastaaja: Portugalin tasavalta

Vaatimukset

Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin

1. toteaa, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut ajokorteista 20.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/126/EY ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä 7 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on myöntänyt erityisiä kansallisia ajokortteja yhdenmukaistettuun AM-luokkaan kuuluvien ajoneuvojen kuljettamista varten
2. toteaa, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut ajokorteista 20.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/126/EY 7 artiklan 5 kohdan b alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole varmistanut, että kukin henkilö omistaa vain yhden ajokortin
3. velvoittaa Portugalin tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio on direktiivin 4 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä 7 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja 7 artiklan 5 kohdan b alakohdan perusteella Portugalin tasavallalle kuuluvista velvoitteista sitä mieltä, ettei Portugalin tasavalta ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä perustellussa lausunnossa asetetun määräajan aikana. Tämän lisäksi Portugalin hallintoviranomaiset ovat itse myöntäneet, etteivät ne ole toteuttaneet näitä toimenpiteitä, kun ne ovat 15.12.2016 päivättyssä kirjeessään ilmoittaneet aikovansa toteuttaa tulevaisuudessa tätä koskevia lainsäädännöllisiä muutoksia.

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 403, s. 18.

Valitus, jonka Euroopan unioni, jota edustaa Euroopan unionin tuomioistuin, on tehnyt 5.4.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas laajennettu jaosto) asiassa T-40/15, ASPLA ja Armando Álvarez v. Euroopan unioni, 17.2.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-174/17 P)

(2017/C 161/21)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan unioni, jota edustaa Euroopan unionin tuomioistuin (asiamiehet: J. Inghelram, A.M. Almendros Manzano ja P. Giusta)